



Děti v Mwangi čekající na adopci



Obsah

V Boží blízkosti.....	2
Současný dar prorocství a biblická kritéria	3
Jan Amos Komenský a prorocství	8
Boží slovo má obrovskou moc.....	9
Bylo otevřeno Muzeum Jiřího Třanovského	10
Modlitby a ódy Juraja Třanovského.....	11
Musimy ľudzi ogarnač ewangeliä.....	13
Projekt Srdce pro Afriku podpoří sirotky na novém místě	17

Konference pro muže	18
„Twoim každe me tchnienie...“	20
Modlitební konference	23
Aktuality ze světa	24
Literární hlídka	25
Za bratrem Karlem Kaczmarczykem	25
Osobnost mého otce zanechala v mém životě nesmazatelnou stopu	26
Aktuality z KS	26

V Boží blízkosti

Pán Bůh nám nabízí v Pánu Ježíši nový začátek, novou milost. A Písmo nás vyzývá, že pokud v této novosti chceme chodit a žít, je potřeba odvrhnout to staré. Tzn. *odvrhnout všechnu přítěž i hřích, ... a vytrvat v běhu s pohledem upřeným na Ježíše.* (Žd 12,1)

A odvrhnout všechnu přítěž i hřích je velice důležité, abychom mohli pokračovat v následování Pána Ježíše Krista do zaslíbené věčnosti. Protože tohle následování znamená žít v Jeho přítomnosti. Nevzdálit se Bohu. A ten, kdo ve svém životě zakusil Boží přítomnost, ten o ni usiluje. Potřebuje Boha vnímat, vědět, že není zavržen, že Bůh jej stále přijímá. A není lepšího důkazu než-li, že prožíváme ve svém životě přítomnost Ducha svatého, Boží pokoj, lásku a naději.

Také ve verši na letošní rok, *Mne v Boží blízkosti je dobře*, vyznává žal-mista (Ž 73,28), jak je mu dobře a má v Hospodinu svou skrýš... A král David o tuto blízkost, kterou už dobře znal, usiluje i ve chvíli, kdy kvůli svému hříchu tuto Boží přítomnost ztratil. Když ho pak prorok Nátan usvědčil, v lítosti svého srdce volal k Bohu: *Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále...zbav mě hříchu a budu čistý...stvoř mi srdce čisté, obnov ve mně pevného ducha, ducha svého svatého mi neber!* (Ž 51,5.9.12-13) A Davidova upřímná modlitba, jeho pokání, jeho opětovná touha po Bohu, to všechno nám může být vzorem a povzbuzením do našich životů. A jestliže takový zázrak učinil Pán Bůh v životě Davida, pak si můžeme být jisti, že ta-

kový zázrak může učinit i se mnou, anebo s tebou!

Možná jsi ve svém životě mnohé věci pokazil, prožíváš silné pocity viny, trápíš se, nedělej to. Máš možnost učinit totéž, co král David, a můžeš si být jist, že Pán Bůh na tebe čeká! Možná si vyčítáš, že jsi zklamal, Boha, sebe, lidi kolem sebe, jenže náš Bůh je Bohem zázraků. Učiníš-li pokání, necháš Ho jednat, pak může ve tvém životě učinit mnoho podivuhodných věcí.

Podívejme se ještě na Mojžíše. Poté, kdy obdržel na hoře Sinaj desky Zákona pro smlouvu se svým lidem, tak při sestupu vidí, že lid si zhotovil zlaté tele. Proto v hněvu ty desky roztrhává. Smlouva s Bohem je rozbitá ještě dříve, než vůbec mohla začít. A následně Bůh vynáší lidu ortel. Půjdete do země oplývající mlékem a medem. To jsem vám zaslíbil, já však nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdošíjný. I my jsme dnes podobní, nějak se do toho nebe protlučeme, říkáme si. Neprožíváme Boží blízkost ve svém životě a ani často o ni neusilujeme. Snažíme se svůj život přikrášlit něčím, co není z Boha, ale z tohoto světa. Bůh se smiloval nad Mojžíšem a dovolil mu vytesat dvě nové kamenné desky, na které napsal slova, která byla na těch prvních, jenž roztrhával. Totéž chce říci Bůh tobě i mně. Protože v NĚM jsou ty dveře milosti stále otevřeny. Stačí znovu vstoupit a v Boží přítomnosti vyznat: *Hospodin, Hospodin, Bůh plný slítování a milostivý, shovívavý a nanejvýš milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích, avšak viníka nenechá bez trestu.* (Ex 34,6-7)

Jarmila Hejnochová

Současný dar proroctví a biblická kritéria

Charismatici a cessacionisté

V současné době existují rozdílné pohledy na zázračné a zjevující dary, jako dar apoštolství, proroctví, jazyků a uzdravování.

První pohled říká, že tyto dary, jak byly popsány v Novém zákoně, jsou stále platné i v dnešní době, a věřící je mají hledat. Tento názor je zastáván klasicky stoupenci letničního a charismatického hnutí. Do této názorové skupiny se však řadí i někteří křesťané, kteří mají poněkud konzervativnější teologické názory. Spíše než charismatici se však označují jako zastánci pokračování („kontinuačníisté“), aby tím dali pouze najevo, že věří v pokračování darů, bez současného plného ztotožňování se s přítěží charismatického hnutí.

Na druhé straně existuje názor, že výše uvedené nadpřirozené dary se v současné době v církvi již nevyskytují. Tito křesťané bývají označováni jako zastánci ukončení darů, nebo také „cessacionisté“ (od anglického *cessation* – skončení, zastavení). Zastáncům ukončení bývá někdy podsouváno, že již nevěří v Boží moc, působící dnes v církvi a ve světě. Tito lidé neodmítají víru v nadpřirozené Boží působení v dnešní době. Z druhé strany jsou však přesvědčeni, že nadpřirozené dary měly zvláštní význam v době prvotní církve. Tyto dary byly zvláštními znameními, která potvrzovala šíření evangelia a službu apoštolů při zakládání církve. Jakmile tento věk pominul a byly sepsány knihy Nového zákona, účel jejich existence pominul a tak v dnešní době není důvod tyto dary vyhledávat.

Diskuze vedoucí do „slepé ulice“

Mezi oběma názorovými skupinami, tedy charismatici a zastánci pokračování na jedné straně a zastánci ukončení na straně druhé, existuje významný nesoulad. První skupina tvrdí, že mimořádné dary, zázračné dary a dary zjevení, jsou v církvi stále přítomny. Ta druhá naopak zastává názor, že mimořádné dary pominuly, jelikož byly omezeny pro období zakládání církve, tedy pro dobu apoštolů.

Od obou skupin zaznívají také rozdílné způsoby argumentace na obhajobu svých názorů. Charismatici argumentují pomocí prožívaných „zkušeností“. V takové situaci je obtížné vyvracet existenci darů jazyků v současné době někomu, kdo mluví v jazycích. Jeho argumentace je jednoduchá: „Přece mám s tím zkušenost, jak můžete tvrdit, že to neexistuje.“

Na druhé straně zastánci ukončení často odkazují na biblické pasáže, jako 1 K 13, 8-10 („*proroctví - to pomine; jazyky - ty ustanou...*“), a také na církevní dějiny, které dosvědčují skutečnost, že mimořádné dary postupně pominuly krátce po skončení apoštolské doby. Na to charismatici většinou odpovídají, že dar jazyků byl obnoven naposledy v roce 1901, kdy vzniklo letniční hnutí.

Při diskuzích tohoto typu se často dostáváme do slepé uličky, protože zastánci ukončení nesdílejí nadšení z charismatických zkušeností a naopak charismatici se stěží dají přesvědčit biblickými a historickými argumenty zastánců ukončení.

Pokus o jiný přístup

A tak je otázkou, zda neexistuje lepší způsob, jak vést tuto diskuzi. Cesta k této smysluplnější diskuzi vede přes

odpověď na otázku, co tyto dary představovaly. Musíme si odpovědět na otázku, o čem vlastně mluvíme, když jmenujeme dary proroctví, jazyků a uzdravování. V tomto procesu je zapotřebí nejdříve formulovat a vymezit biblické chápání zázračných a zjevujících darů a toto kritérium použít k poměrování současných „zkušeností“. Podstatou této diskuze je tedy hledání biblických standardů a pomocí nich hodnocení současné charizmatické praxe. Jinými slovy, chceme zjistit, jak vypadaly tyto dary v dobách Nového zákona a k čemu sloužily, a pomocí těchto kritérií pak provést srovnání se současnými zkušenostmi v charizmatickém hnutí. Tento přístup nyní použijeme pro zhodnocení současných darů proroctví.

Boží slovo nám poskytuje tři základní kritéria pro zhodnocení člověka, který se prohlašuje za proroka a tvrdí, že obdržel nové zjevení od Boha. Jak charizmatici, tak zastánci ukončení budou souhlasit s tím, že proroctví znamená oznámení Božího zjevení, v tomto případě nového, tedy mimobiblického zjevení. Bible nám dává nástroje k prověření oprávněnosti tvrzení, že někdo obdržel nové zjevení od Boha.

První test – soulad s biblickým učením

Prvním biblickým testem pro nová proroctví je soulad s biblickým učením. Zjevení, které přináší pravý prorok, musí dokonale zapadat do toho, co už bylo zjeveno v minulosti v Božím slovu. Bůh si nemůže protiřečit a tak zjevení, které není v souladu s učením Božího slova, nemůže pocházet od Boha. Pokud někdo vyhláší zjevení, které uvádí lidi do falešného učení, je podle biblických kritérií falešným prorokem.

V Deuteronomium 13 kapitole čteme:

„Kdyby povstal ve tvém středu prorok nebo někdo, kdo hádá ze snů, a nabídl ti znamení nebo zázrak, i kdyby se dostavilo to znamení nebo ten zázrak, o němž ti mluvil, když říkal: „Pojďme za jinými bohy,“ které jsi neznal, „a služme jim,“ neuposlechneš slov takového proroka nebo toho, kdo hádá ze snů. To vás zkouší Hospodin, váš Bůh, aby poznal, zda milujete Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duši... Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrčen, protože přemlouval k odpadnutí od Hospodina, vašeho Boha, který vás vyvedl z egyptské země a vykoupil tě z domu otroctví. Chtěl tě svést z cesty, po které ti Hospodin, tvůj Bůh, přikázal chodit. I odstraníš zlo ze svého středu.“ (Dt 13,2-4.5)

Tento úsek mluví zcela jasně o tom, že i kdyby někdo oznamoval věci, které se naplní, a přitom sváděl lidi k falešnému učení, je takový člověk falešným prorokem. Někteří samozvaní proroci v dnešní době hlásají těžké bludy. Např. Benny Hinn prohlásil, že v Boží Trojici je celkem devět osob. Nebo Kenneth Copeland tvrdil, že Ježíš na kříži přijal satanovu přirozenost. Ale i v našich zeměpisných šířkách slyšíme z úst rádooby proroků dnešní doby falešné učení. O jednom z nich jsme se zmiňovali v posledním čísle Idey, kdy Dan Drápal, vůdčí osobnost charizmatického hnutí v ČR, zpochybňuje Boží vševědomost a svrchovanost (viz Idea 53, str. 18-20).

Druhý test – morální integrita

Druhým testem pravého proroka je jeho morální integrita, bezúhonnost. Od pravého Božího proroka se očekává, že bude žít podle Božích norem. V Božím slovu Pán Bůh mluvil skrze lidi, kteří byli

vedeni Duchem svatým. To neznamená, že tito lidé byli bezhříšní, nýbrž že nežili v setrvalém hříchu a usilovali o posvěcený život. A tak lidé, prohlašující se za proroky a přitom žijící v nezkrácených vášních a nevyznaném hříchu, jsou falešnými (lživými) proroky. Pán Ježíš varoval své učedníky: „*Střežte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízíte z trní hrozny nebo z bodláčí fíky? Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce.*“ (Mt 7,15-17)

Uvedeme několik příkladů: Jednou významnou skupinou proroků dnešní doby jsou tzv. kansaští proroci, kam se řadí lidé jako Mike Bickle, Rick Joyner, Bob Jones a Paul Cain. Jména některých z nich se hojně objevovala na stránkách Života víry, hlavně v 90. letech a byla opěvována v superlativech. Nicméně Bob Jones, který byl spojen s hnutím Vinice (Vineyard ministry), byl usvědčen z toho, že zneužíval své „pro-rocké“ autority a sexuálně obtěžoval ženy. Dne 4. listopadu 1991 učinil o tom doznání před staršími svého společenství a odstoupil ze služby. Poslední ze jmenovaných kansaských proroků, Paul Cain, způsobil veřejné pohoršení, když přiznal dlouhodobý problém s alkoholem a homosexualitou.

Nikde na stránkách Života víry jsem nezachytil reflexi k těmto událostem a přitom podle slov Pána Ježíše oba z těchto „proroků“ byli zjevně falešnými proroky. A co lze říct o vůdčí osobnosti našeho charizmatického hnutí – muži již zmiňovaném výše, který je potřeť ženatý?

Třetí test – správnost předpovědi

Dostáváme se k třetímu biblickému testu pravého proroka a tím je správnost předpovědi. Pokud pravý porok zvěstoval Boží zjevení týkající se budoucích událostí nebo zjevoval jiné neznámé věci, jeho zjevení bylo stoprocentně správné. Řečeno z opačné strany, pokud někdo prohlašoval, že má zjevení od Boha ohledně budoucnosti, a tato věc se nestala, Bible říká, že tento člověk je falešný prorok. V knize Deuteronomium 18 čteme: „*V srdci si asi říkáš: "Jak poznáme slovo, které Hospodin nepromluvil?" Nuže, promluvil-li prorok jménem Hospodinovým a věc se nestane a nesplní, nepromluvil to slovo Hospodin. Opovázlivě je mluvil ten prorok sám; nelekej se toho.*“ (Dt 18,20-21)

Je to zcela jasné: Pokud se „pro-rocká“ slova nenaplní, nepocházejí od Boha. Tuto pravdu opakuje Boží slovo na mnoha místech. Prorok Izajáš říká, že Hospodin potvrzuje slovo svého služebníka (Iz 44,26). Jeremjáš říká, že prorok je pravý jen tehdy, když se jeho slova naplní (Jr 28,9) a Ezechiel píše: „*Když já Hospodin promluví, mluví slovo, které se splní bez odkladu.*“ (Ez 12,25)

Přesnost současných proroctví

Srovnáme nyní poslední jmenované kritérium se slovy některých významných postav současného prorockého hnutí. Rick Joyner, jeden tzv. kansaských proroků, autor mnoha knih, z nichž některé byly přeloženy do češtiny, říká o jiném již výše uvedeném „prorokovi“ tato slova: „Existuje prorok, jménem Bob Jones, kterému bylo řečeno, že souhrnná přesnost prorockých zjevení v církvi v dané době se pohybovala kolem 65 procent. Přesnost některých proroctví je pouze 10 procent. U těch nejvýspělejších přesnost dosahuje 85 až 95 procent.“

Přesnost některých proroctví je pouze 10 procent.

Čistota proroctví se zvyšuje, ale je to ještě běh na dlouhou trať. „ Jiná osobnost ze skupiny kansaských proroků, Mike Bickle přiznal skutečnost, že 80 procent z proroctví, která slyšel, nebyla pravdivá. Z toho je vidět, jak nízké jsou standardy současného prorockého hnutí ohledně pravdivosti proroctví ve srovnání s kritérii, které nám dává Boží slovo. Bible říká jasně, že pokud něčí proroctví se nenaplní, nemůže být tento člověk považován za Božího proroka. Jak je vidět, současní představitelé prorockého hnutí mají na tuto věc jiný názor. Už samotný tento fakt je staví do pozice falešných proroků.

Jiný dobře známý charismatický vůdce, Jack Deere, řekl: „Proroci jsou skutečně chaotičtí. Proroci dělají chyby a někdy, když se prorok mýlí, může jít o závažnou chybu. Znáám proroky, jejichž chyby poslední rok staly lidi miliony dolarů. Znáám lidi, kteří na základě „prorockého“ slova chybně investovali, přestěhovali se nebo utratili tuny peněz.“

Při této příležitosti stojí za to si připomenout, kolik peněz a zbytečného úsilí stalo lidi falešné proroctví o zničení Těšinska, které vedlo několik set křesťanů v 60. letech minulého století k vystěhování z Těšinska do polských Bieszczad.

Chybující proroci?

Wayne Grudem, který patří spíše ke konzervativním evangelikálním teologům, avšak zastává názor pokračování darů, píše ve své knize *Dar proroctví v Novém zákoně a dnes*: „Ve všech částech charismatického hnutí nacházíme

téměř jednotné svědectví, že proroctví je nedokonalé a nečisté a obsahuje prvky, jimiž se není třeba řídit ani jim není třeba důvěřovat.“ Toto je ovšem ohromující přiznání. Biblická proroctví, jakožto Boží zjevení, mají totiž autoritativní charakter, což znamená, že jim máme být poslušní, a jsou přesná, z čehož vyplývá, že jim máme důvěřovat.

Dr. Piper, který je rovněž zastáncem pokračování, k tomu podává své vysvětlení, že problémem v současném daru proroctví je chybující prorok. Boží zjevení je sice dokonalé, ale problém je v chybném přenosu zjevení, tj. v jeho nepřesném přijetí, pochopení či následném vyjádření proroctví. Avšak podle kritéria z Deuteronomium 18 je prorok, který prohlašuje, že má proroctví od Hospodina a následně jej chybně podává, zavrženíhodný.

Pokud současné proroctví nemá autoritativní charakter, a tedy se jím nemusíme řídit, a také není přesné, a tedy nemusíme mu důvěřovat, jak poznáme, že je správné, či nikoliv? Jak můžeme rozpoznat, že pochází od Boha, či nikoliv. Takový přístup k proroctví nese v sobě veliký potenciál k různým druhům zneužívání a nadužívání v životě církve. Lidé tvrdí, že obdrželi slovo od Hospodina a manipulují tím své okolí či nutí ostatní k různým činům. Existuje mnoho příkladů, kdy takové jednání mělo destruktivní dopady v životě lidí.

Zjevení, které pochází skutečně od Boha, je autoritativní a absolutně důvěryhodné. Takovému zjevení musíme být poslušní. Současně je jisté, že to, co Bůh řekl, se skutečně stane.

Když začneme hodnotit současné prorocké hnutí pomocí biblických kritérií, když srovnáváme současnou praxi s biblickými údaji, brzy dospějeme

k tomu, že současná proroctví nejsou totéž, co proroctví v Božím slovu. Proroctví současné doby nespĺňujú biblická kritéria pro Boží zjevení. Používají sice biblický slovník, výrazy, avšak praxe je naprosto odlišná.

**Skutečný prorocký úřad
vyžaduje stoprocentní přesnost
předpovědí.**

Dr. MacArthur, hlavní pořadatel série konferencí *Cizí oheň*, která proběhla v minulém roce ve Spojených státech, uzavírá: „Skutečný prorocký úřad vyžaduje stoprocentní přesnost předpovědí. V případech, kdy novozákonní proroci přinášeli církvi nové zjevení od Boha, vždy naplňovali tento standard. Jistěže prohlašování a výklad prorockého slova pokračuje i v dnešní době skrze zvěstování a vyučování. Stejně jako bibličtí proroci kárali a napomínali lidi, aby naslouchali Božímu zjevení, tak obdarování kazatelé skrze celé dějiny církve s nadšením povzbuzovali svá shromáždění k poslušnosti Božímu slovu. Základním rozdílem je, že zatímco bibličtí proroci obdrželi nové zjevení přímo od Božího ducha, současní kazatelé jsou povoláni k tomu, aby prohlašovali pouze to, co Boží duch zjevil ve svém slovu.“

V tom tkví celá podstata. Jediným legitímním způsobem, jak kdokoli může říct „Takto mluví Hospodin“ anebo „Do stal jsem slovo od Pána“ je, že bude následovat citát z Božího slova. Vše ostatní je opovázlivé nebo rouhavé, jen ne prorocké.

Zkušenost na závěr

Nakonec tohoto článku si neodpus-

tím vzpomínku na jeden zážitek. Blahé paměti pastor Vladislav Santarius nikdy o sobě neprohlašoval, že by byl prorokem. Nikdy jsem ho neslyšel vyhlašovat „prorocké“ slovo ve smyslu: „Takto mluví Hospodin“. Znali jsme ho jako odvážného Božího služebníka, který v těžkých dobách komunistické nadvlády věrně kázal a vykládal Boží slovo. Dodnes si však velmi živě vzpomínám, jak při ilegálním školení misijních pracovníků na chatě Lípa v dobách těžké normalizace při jedné přednášce prohlásil, že přijde doba politické svobody, kdy bude možné svobodně organizovat velké evangelizace. Na toto shromáždění většina lidí přicházela různými vedlejšími cestami, které k chatě vedly, aby setkání zůstalo utajené. Některým posluchačům proto tato slova připadala v té době natolik nereálná, že na to reagovali hlasitým smíchem, za což byli pastorem veřejně pokáráni za svou nevěru. Pastor Santarius se již této doby, o které tehdy mluvil, nedožil, avšak jeho slova byla pro některé z nás tehdy velkým povzbuzením.

I v současné době Boží duch může své děti potěšovat a povzbuzovat v těžkých chvílích mimořádným způsobem. Děje se to však diametrálně jiným způsobem, než je nám to prezentováno současným prorockým hnutím.

Zpracováno na základě přednášek Nathana Busenitze na konferenci Strange Fire (Cizí oheň) v říjnu 2013 s přispěním vlastních pozorování a zkušeností.

<http://www.gty.org/resources/sermon-series/325>

Štěpán Rucki

Jan Amos Komenský a proroctví

Ríkáme o něm: Toho člověka známe. Známe ho z obrazů v honosných rámech, z hodin dějepisu, z odvolávek v přednáškách, z bust na chodbách před učitelskými sborovnyami nejrůznějších školských zařízení. Jeho jméno je v názvech škol, ulic, náměstí a sadů...

Známe ho. Je prostě náš. I když je významem opravdu světový. Učitel národů. Velký syn českého národa. Ale ve skutečnosti je takto pojatá biografie (anebo někdy spíše pseudobiografie) tuze plochá. Jan Amos Komenský je daleko členitější postavou. Žil v době, která z Evropy učinila bublající kotlík národů na ohni náboženských sporů a válek. A v této zmatené a těžké době (podobně jako vždycky v takových podmínkách) se velice dobře dařilo různým proroctvím, apokalyptickým vizím a eschatologickým očekáváním. Těmto zjevením lidé věřili a upínali se k nim. Kupodivu různým blouznivcům věřili a bezmezně se podřídili nejen lidé prostí a nevzdělaní, ale i ti moudří, sečtělí a často politicky i nábožensky významní a mocní. Byl to případ i Komenského. On těmto vizím nejen věřil, ale díky své autoritě v církvi, ve vědeckých kruzích i v politice, ta zjevení propagoval a rozšiřoval. Byl ve vleku tří vizionářů, proroků: Mikuláše Drabíka, Kateřiny Poniatowské a Kottlera. Vydal z těchto revelací dvě knihy: Světlo v temnotách a Světlo z temnot. Byla to směs úryvků ze Starého zákona, vidění a snů s notnou dávkou politických očekávání. Tato proroctví měla politický rozměr. Často se podle těchto proroctví rozhodoval a byl schopen i další lidi pro tyto věci

přesvědčit. A díky tomuto byla určitým způsobem vláčena i církev, Jednota bratrská. Tato proroctví nejen vzbuzovala falešné naděje, ale zbytečně brala čas a energii, které bylo nutně zapotřebí pro zdolávání výzev nelehké doby začátku první poloviny 17.století.

Ale aby to nebylo tak černé resp. černobílé.



Jan Amos Komenský

Tato zjevení držela, zdá se, Jana Amose Komenského celý život určitým způsobem „nad vodou“. Nikdy nerezignoval, stále (nutno dodat, že marně) vyhlížel lepší časy pro národ i církev. A ještě jeden moment. I když věděl, že jeho kamarád z dětství a zároveň „prorok“ Mikuláš Drabík je spíše zmatený člověk, nikdy mu neodepřel pomoc a do konce svého života ho finančně podporoval. Komenský věřil slovům muže tak nespolehlivého, jakým byl člověk, „jenž z opilství mival i ve dne sny“. Je příznačné, že poslední Komenského dochovaný dopis je adresován právě Drabíkovi, vůči kterému nešetří kritickými slovy. Včetně výtek, že peníze které mu poslal nebyly jen pro něho, ale pro další pronásledované lidi v Jednotě.

Prorok totiž shledal, že se nebude dělit s jinými.

Škoda, že historie má tu vlastnost, že se umí nepříjemně opakovat.

Takže otázka, jak se může muž tak moudrý, vzdělaný a zbožný jako Komenský, vydat všanc lidem nemoudrým, nevzdělaným (ba hůře: ve své náboženské pyše nevzdělatelným) a často dokonce nezbožným, zůstane nejspíše otevřená. Zůstane asi navždy výzvou. I v 21. století lidé totiž touží po odhrnutí závěs, který nás dělí od budoucnosti.

Zbyšek Kaleta

Boží slovo má obrovskou moc

Jmenuji se Lenka. Před třemi měsíci jsem napsala svědectví o tom, jak jsem se trápila rok kvůli špatné diagnóze a o tom, jak mi pak odstranili nádor z levého bronchu. Je pro mě až neuvěřitelné, kolik lidí toto svědectví četlo.

Proto také touto cestou chci Vám všem vřoucně poděkovat za Vaše přímluvné modlitby, sms-ky, za telefonické rozhovory a ujišťování, že mně nesete na modlitbách.

Boží Slovo má obrovskou moc. Stačilo, když mi někdo napsal pár veršů z Božího Slova, a má mysl směřovala k mému Pánu.

I když bolesti někdy byly nesnesitelné, Pán Ježíš dával moc, tišil bolest, dával úžasný pokoj do mého srdce. Bylo to opravdu tak, jak to píše apoštol Pavel v listu k Filipským: *A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.* (Fp 4,7)

Byl to Boží pokoj, který střežil moje myšlenky, city, veškeré pomýšlení. Přiznám se, že to ani neumím popsat, a myslím, že to ani není možné popsat.

Dnes už chodím do práce, a cítím se dobře. Díky Pánu....

Když jsem byla na nemocenské, každou neděli jsem sledovala přenos bohoslužeb na internetu od nás z Oldřichovic. Vždycky jsem se na neděli moc těšila. Ale to, jak jsem se těšila na neděli 2. března, jsem už dlouho nezažila. Připomínalo mi to chvíle, když jsem se těšila v dětství na dárečky o vánocích. Znáte to... lechtání v žaludku a spánek ne a ne přijít. Nesmírně jsem se těšila na osobní setkání s pastory a celým sborem. Zvláště, když jsem věděla, že se vrátí do služby po dlouhé nemoci ve stejný den také diakon Bolek Taska.

Byl to krásný návrat.

Byli jste Bolkovi i mně nápomocni Vašimi modlitbami, za které Vám všem mockrát děkuji.

Často v noci jsem nemohla spát. Využila jsem tento čas k oslavě mého Pána a modlitbě za Vás, za celý můj dům, za blízké, sousedy, známé.

Často, když jsem četla přes den Boží Slovo, v noci ke mně promlouvalo skrze písně.

Když jsem četla Izajáše, nejvíc jsem oslavovala Pána písní: *Oto Bóg zbawieniem moim! Zaufam, nie będę się lękał, gdyż Pan jest mocą moją, pieśnią moją, zbawieniem moim, gdyż Pan jest mocą moją, pieśnią moją, zbawieniem moim...* (Iz 12.2)

UVĚDOMUJI SI, ŽE MÁM OBROVSKOU MILOST, když můžu říct: Díky Pane, že jsi mým Spasitelem, že skrze Tebe Pane Ježíši, mám přístup k Otci-mému Bohu. Že mi dávaš skrze svého Svatého Ducha pokoj, radost, lásku, a že skrze

krev Ježíše Krista mohu být spasená. Díky za Tvůj kříž, za Tvou svatou krev, která mě očisťuje od každého hříchů. Díky Pane, že jsi mě zapsal do knihy života, a že se můžu těšit na setkání s Tebou v tom krásném městě... „to město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo. Září nad ním Sláva Boží a jeho světlem je Beránek... a nevstoupí tam nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života“. (Zj 21,23.27)

Díky Ti, Pane.

Lenka Kaletová

Bylo otevřeno Muzeum Jiřího Třanovského

V neděli 29. prosince 2013 bylo v Třanovicích otevřeno nové muzeum věnované osobnosti Jiřího Třanovského (1592-1637), zvaného „slovanský Lu-

ther“. Slavnostních bohoslužeb a následného otevření muzea se zúčastnili zástupci církví, krajské i obecní samosprávy a muzejních i akademických institucí.

Jiří Třanovský je neprávem pozapomínanou osobností dějin středoevropského protestantismu. Působil v Čechách (Praha, Třeboň), na Moravě (Holešov, Valašské Meziříčí), ve Slezsku (Bílsko) i na Slovensku (Budatín, Oravský hrad, Liptovský Mikuláš). Na Slovensku vydal roku 1636 kancionál *Citahra sanctorum*, který patří k nejvydávanějším česky psaným knihám v dějinách (vyšel nejméně 212krát, z toho 4krát v Americe!). Při evangelických bohoslužbách se z Třanovského Cithary běžně zpívalo do druhé poloviny 20. století; dokonce ještě dnes jej užívá slovenská diaspora v Maďarsku a Rumunsku.

Slovenský kazatel a literární historik Ján Mocko (1843-1911) shrnul význam Třanovského zpěvníku těmito slovy:



Otevření muzea Jiřího Třanovského

„Jeho kancionál udržal ľud evanjelický pri vernosti k cirkvi a jej vyznaniu i v dobách krutého prenasledovania i v dobe racionalizmu, keď sa kňazi stydeli za Evanjelium Kristovo. Náš Tranovský bol tým zvestovateľom utešených vecí na Sionu i vtedy, keď nepriateľ rozohnal, rozptýlil cirkev našu, i vtedy, keď vodcovia opustili tú cestu, jeňž je Kristus, a vodili stádo Kristovo po ceste marného rozumu ľudského.“

Tranovského písne sice majú dnes již zastaralé nápěvy, zůstávají však svědectvím neochvějně víry, která neselhalo navzdory nemalému utrpení, které jejich autor prožil – vzpomeňme například, že požehnaně rozvíjející se služba v meziříčském sboru skončila jeho uvězněním, úmrtím velké části jeho sboru při morové epidemii, a nakonec vyhnáním v důsledku pobělohorských rekatolizačních opatření...

Nové muzeum bylo zřízeno v budově bývalé, již několik let neužívané márnice poblíž kostela. Výstavní místnost přibližuje na bohatě ilustrovaných panelech Tranovského život, jeho literární dílo a také vliv na vývoj evangelických církví a na jazykovou kulturu českou i slovenskou. V centrální části výstavní místnosti je u stropu zavěšen umělecky vykováný lustr s citáty z Tranovského písni. K vidění jsou i vydání jeho knih ze 17. – 20. století. (Muzeum je otevřeno na požádání, objednávat se je možno na emailu tranovice@sceav.cz nebo na tel. č. 777009282.)

Daniel Spratek

Kdo proti nám, když Bůh s námi jest?
Živí i mrtví jsme Jeho;
Đábel, smrt, peklo, žádná neřest
Neodloučí nás od Něho,
Meč, povodeň,

Žalář, oheň,
Ni zlost světa všeho;
Buď Jeho jméno
Od nás chváleno
Až na věky.
— Tranovský

Modlitby a ódy Juraja Tranovského

Není na škodu občas sledovat vydavatelské počiny za hranicemi naší republiky. Ve vydavatelství Tranoscus vyšla útlučká kniha Modlitby a ódy Juraja Tranovského.

Stojí za to podívat se na tři momenty, které člověku vytanou na mysli při její četbě.

1. Modlitby Juraja Tranovského jsou jednoznačně orientované na Boha. Je moc objevné modlit se slovy člověka, byť tento žil před několika sty léty. Naše modlitby totiž mohou být (a žel často jsou) tuze antropocentrické. Orientované příliš na člověka, na naše potřeby, na sebe. Egoistické. Tyto modlitby a ódy včetně Tranovského písňové tvorby byly nejen povzbuzením a útěchou. Ony také byly i jistou učebnicí biblické teologie. Bylo to v dobách, kdy se vyučování Božího slova dělo (z důvodu pronásledování) nepravidelně. Tyto písne (z našeho pohledu snad příliš dlouhé) byly katechismem biblického učení.
2. Člověka 21. století zarazí, jak často se v modlitbách tohoto básníka a spisovatele objevuje důraz na dobrou smrt. Pro nás, kteří pohled tímto směrem spíše potlačujeme a podvě-

domě odmítáme, je tento častý motiv možná překvapující. „Ochraň nás od světské hanby, a také od zlé náhlé smrti a věčného zatracení.“

3. Na konci knihy je krátký životopisný přehled. Musíme si říct: Takto vypadá úspěšný život?! Vždyť tento člověk nezakusil ve svém životě nic dobrého. Stále stěhování, útky, strádání, a bolesti. Smrt ve 45 letech! V podstatě z našeho dnešního pohledu umírá jako mladý člověk. A přece je to životopis člověka, který zanechal nesmazatelné stopy v protestantismu tří národů a který byl (a snad i je) potěchou a povzbuzením pro křesťany už několik set let.

Lze doporučit ke čtení, přemýšlení i k modlitbě. (třeba tuto modlitbu za církev)



Jiří Třanovský

Za církev

Milosrdný a v zaslíbeních pravdomluvný Pane Bože, vzpomínáme si v naší velké bídě na Tvoje povzbuzení: „Vzývej mne v den souzení, vytrhnu tě a ty mne budeš oslavovat!“ (Ž 50,15)

Ach milý Otče, opravdu prožíváme dny souzení, zármutku a úzkosti, které ohrožují naše svědomí i spasení. Tvoji i naši nepřátelé trápí naše srdce rozličnými způsoby, aby nás ztročili. Proto Tě vzýváme srdečně a ve jménu Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, prosíme: zastav útoky našich protivníků. Uděl nám svatý pokoj a svobodu k službě Tobě a podle Tvého evangelia. Toužíme a chceme vytrvat v poznané pravdě a tak se těšit v dobrém svědomí z věčného spasení. Vyznáváme Ti svoje viny, že jsme si zasloužili na tyto zkoušky. Nevážili jsme si dostatečně ani našich chrámů ani Tvého slova a velebných svátostí. Nevážili jsme si věrných pastýřů, kteří nám zvěstovali Tvoji pravdu.

Proto prosíme: odpusť nám provinění a přísně nás netrestej.

Odpusť, Hospodine, odpusť svému lidu. Nedovol panovat na Tvé zemi násilníkům a tyranům.

Ujmi se, milý Otče, dcery Sijónské, své církve, ve světě opovrhované.

Vyslyš naše prosby a buď nám milostivý pro Pána Ježíše Krista.

Amen.

Zbyšek Kaleta

Musimy ludzi ogarnąć ewangelią

Wywiad z br. Czesławem Bassarą, który był głównym wykładowcą na konferencji dla nauczycieli szkółek niedzielnych 25 stycznia 2014 na Karmelu.

Jak wynika z życiorysu umieszczonego na brata witrynie <http://www.proword.eu>, zna brat nie tylko język angielski, rosyjski, niemiecki oprócz polskiego, ale również esperanto. Wykorzystał go brat przy zwiastowaniu ewangelii?

Esperanto jest język międzynarodowy, który miał zjednoczyć ludzi wokół wspólnego języka, bo Ludwik Zamenhof uznawał, że jeżeli ludzie będą mieć jeden język, to prawdopodobnie staną



Czesław Bassara

się braćmi i siostrami. Oczywiście nie język wiąże ludzi, ale Chrystus. Nauczyłem się esperanta, kiedy miałem lat 11 i byłem tym zafascynowany. Po swoim nawróceniu w wieku 17 lat zacząłem otrzymywać kursy korespondencyjne w języku esperanto i to były pierwsze

kursy korespondencyjne, dzięki którym mogłem duchowo wzrastać. I było to dla mnie błogosławieństwem. Jeżeli chodzi o użyteczność esperanta w ewangelizacji, to niestety nie miałem takiej okazji, ale wiem, że są takie aktywności esperantystów, którzy zajmują się tym na bieżąco. Esperanto dla mnie odgrywa rolę ciekawego hobby. Czytam Biblię w języku esperanto, pierwszą księgą przetłumaczoną do esperanto to Stary Testament, bo Zamenhof był Żydem. To jest piękny język: *CXar Dio tiel amis la mondon, ke Li donis Sian solenaskitan Filon, por ke cxiu, kiu fidas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon.* (Jan 3:16)

Powracając jeszcze do życiorysu, to studia doktorskie absolwował brat na fakultecie ewangelickim w Leuven (w Belgii). Czy było coś ciekawego, z czym chciałby się brat podzielić?

Przede wszystkim to był przegląd różnych opcji ewangelicznych, spotkanie z profesorami najwyższej rangi, a przy tym co najbardziej na mnie wpłynęło, to pokora tych ludzi. Oni byli ilustracją tego: czym więcej wiem, tym mniej wiem. I nam studentom to przekazywali. I dzięki studiom nie doszedłem do tego, że dużo więcej wiem, ale doszedłem do tego, że potrzebuję więcej wiedzy. Takie piętno na mnie profesorowie włożyli i tym żyję. Każde wykłady prowadziły mnie do tego, jak wielki i potężny jest Bóg i jak dużo potrzebuję jeszcze wzrastać.

Na facebooku ma brat obrazek przedstawiający rodzinę klęczącą przy modlitwie i rodzinę siedzącą przy gadżetach. Co brat myśli o nowych technologiach i ich wpływie na chrześcijan?

W jednej z moich książek „Dzieci w pułapce” zamieściłem rozdział na temat „pułapki nowoczesnej techniki“.



Ja próbuję patrzeć na to zjawisko z pozytywnego i negatywnego punktu widzenia. To jest jak z Gutenbergiem, kiedy wynalazł druk, to ludzie patrzyli na to różnie. To teraz nie będziemy pisać ręcznie? To różne fałszywe kultury będą się teraz rozpowszechniać szybciej? Ale trzeba pamiętać o tym, że dr Marcin Luter wydrukował Biblię w języku niemieckim. Myślę sobie, że (o ile to tak można powiedzieć) na garbie Gutenberga powstała reformacja. Dzięki drukowi Biblia mogła być udostępniona taniej szerszym masom ludzi. Jest to jedno z narzędzi, które może dopomóc w rozpowszechnianiu woli Bożej. Podobnie jest z najnowszymi zdobyczami techniki (internetem i komputerami, komórkami i tabletami). One mogą służyć zarówno do dobrego jak i złego. I myślę sobie, że chrześcijanie powinni tam być obecni. Nie powinniśmy tak łatwo oddawać tego pola ludziom, którzy odprowadzają od Boga, myśmy tam powinni być pierwsi. CEF (odpowiednik organizacji Dětská mise) ma stronę dla dzieci www.wonderzone.com. Współczesne pokolenie jest często pokoleniem pustki, które w internecie szuka jakiejś pełni. Pustka w tym wypadku jest pozytywną, bo sprawia, że oni szukają. Kiedy człowiek jest pełny siebie, to przestaje szukać. I zależy, co na drodze sta-

nie. Jeżeli to będzie ewangelia i Duch Święty to pobłogosławi, to on to przyjmie. Kiedy jestem w Afryce, to dzieci w dżungli mają komórki. Ludzie mieszkający w chatkach, którzy nigdy nie byli poza swoją wsią, ale mają kontakt poprzez smartphony. I musimy zadać sobie pytanie, czy my tam jesteśmy, czy przekazujemy ewangelię w taki sposób, że oni potrafią to zrozumieć. Mamy wzór w Panu Jezusie. On przyszedł z nieba i mówił takim językiem, że był zrozumiały. W Afryce, w Azji, w Chinach, w krajach muzułmańskich ewangelia się szerzy. Uważam, że chrześcijanie powinni wykorzystywać wszelkie najnowsze formy techniki po to, żeby wpływać na nowe pokolenie tak szybko, jak to możliwe.

Może teraz pytanie z innej sfery – temat wychowywania dzieci. W którymś z materiałów, jakie brat rozsyłał, była wzmianka o autorze liberalnego podejścia do wychowywania dzieci, który później odwołał to, czego nauczał. Wychowywanie dzieci, to szeroki temat, gdyby brat miał to streścić do haseł, jakie główne hasła wymieniliby brat w związku z wychowaniem dzieci w rodzinie chrześcijańskiej?

Tak, to prawda, pediatra amerykański Spock opublikował w 1946 książkę, w której zaproponował bezstresowe wychowywanie dzieci. Czyli dzieci trzeba kochać, stworzyć im atmosferę i powinno się raczej uchylać od wpływania na nich w jakikolwiek sposób. Niech rozwijają się na podstawie intuicji. To zaproponował Spock. Ale po jakichś piętnastu latach, kiedy zobaczył, jaki to miało wpływ, że to nie pomogło, ale raczej rozbiło rodzinę amerykańską, to pan Spock zmienił swoje poglądy i pod koniec swego życia napisał drugą książkę, w której to odwołał. I za to go podziwiam, że potrafił się przyznać do

pomyłki. W międzyczasie ale ta pierwsza książka stała się jak gdyby „biblią“ pedagogiki nowoczesnej. I kiedy w drugiej książce mówił o tym, że w wychowaniu dzieci potrzeba regulacji, nikt go już nie słuchał. I to jest lekcją dla nas, by sprawdzić, zanim wydajemy jakiś głos, czy on opiera się na prawdzie. Odpowiadając na pytanie wychowywania dzieci z chrześcijańskiego punktu widzenia należy odwołać się do Biblii. I tu przychodzą mi na myśl dwa atrybuty Pana Boga: Pierwszy – Bóg jest miłością. Dziecko oczekuje miłości i bez miłości nie można wychowywać. I tu Spock miał rację, ale kończąc tylko na miłości, to tak jakby moneta miała tylko jedną stronę. Moneta ma dwie strony. I ta druga strona to nauka o Bożej sprawiedliwości i świętości. Bóg miłuje, ale Bóg także jest sprawiedliwy. Miłujący Bóg sprawia atmosferę akceptacji, ale Bóg sprawiedliwy oczekuje przyjęcia tej miłości. Ponieważ jest sprawiedliwy, to oczekuje prawego i etycznego życia. Ponieważ jest święty, to nienawidzi grzechu. I Bóg postanowił, że rodzice, którym dał dziecko, są odpowiedzialni za to. W wychowaniu ojca i matki nie może zabraknąć ani jednego ani drugiego czynnika. Dziecko powinno być otoczone rodzicielską miłością, to powinno wynieść z domu, ale także jest potrzebna dyscyplina. Jedno bez drugiego dla dziecka może być tragiczne. Tylko miłość bez dyscypliny albo tylko dyscyplina bez miłości jest atakiem na dobro duchowe dziecka.

Może najważniejsze pytanie z punktu widzenia rodziny chrześcijańskiej – co powinien robić rodzic, by nie zabronić dziecku przyjść do Jezusa?

Uważam, że łaska Boża dociera do wszystkich dzieci, jest zbawienna dla wszystkich ludzi, także dla naszych

dzieci. Ale rodzice potrafią zepsuć Bożą robotę. W jaki sposób można zepsuć Bożą robotę? Kiedy mówimy, że jesteśmy chrześcijanami, a nie żyjemy jak chrześcijanie. Dzieci mogą nam wybaczyć chyba każdy grzech z wyjątkiem obłudy. Obłudy nie mogą tolerować. Obłuda to jest coś, co się przykleja i dziś wierzącym rodzicom. Jest to coś, co jest najtrudniej wyznać. Dzieci obserwują nas w naszych domach 24 godzin na dobę. Widzą, jak się zachowujemy, kiedy wstajemy, jak idziemy spać, jak załatwiamy sprawę, jak się odnosimy do naszych współmałżonków, jaką pozę przyjmujemy w kościele, na czym polega różnica między naszym pobytom w kościele i w domu, na wczasach. No i dziecko to sobie porównuje. Dzieci nie są głupie, wyciągają wnioski. I bardzo często negatywna reakcja bierze się z niespójności. Dlatego rodzice muszą się zastanowić, na ile ich życie, nasze, moje życie jest spójne. Moje słowa niewiele znaczą w porównaniu z moim czynem. Moje życie głosi dobitniej ewangelię niż moje słowa. Z własnego doświadczenia mogę powiedzieć, moja mama nie skończyła szkoły teologicznej. Moja mama skończyła tylko szkołę podstawową, ale ona była chodzącą ewangelią, której nie potrafiłem odrzucić. Mój dom, który stał w najgorszym miejscu, jakie sobie można wyobrazić – w Oświęcimiu, ten mój dom dzięki mamie, dzięki ewangelii, jaką ona wyznawała, był rajem na ziemi.

Czy może brat podzielić się swoim osobistym świadectwem?

Moja reakcja na miłość matki była negatywna. Gdy miałem prawie 17 lat, uznałem, że muszę wybrać swoją własną drogę. W zasadzie już od dwóch lat nie uczęszczałem do zboru. Zbór

gromadził się w naszym domu, więc ja wychodziłem z domu. Ja wtedy już byłem nie tylko członkiem ZMS (związek młodzieży socjalistycznej), ale byłem przewodniczącym w szkole. Moi rodzice, obecność zboru w moim domu psuli moją reputację. Nie mogłem rozwiąć się w karierze dalej, bo zбір był w moim domu. Ludzie się modlili o mnie i to bardzo mnie denerwowało. Pamiętam, jak kiedyś nocą wróciłem do domu i moja schorowana mama modliła się o mnie i modliła się na głos. Wołała do Boga o moje zbawienie, o ratunek dla swego syna. Wpadłem w furję, wszedłem do pokoju i krzychałem, by przestała się modlić, bo w życiu nie zostanę chrześcijaninem. Mama zapłakała i odpowiedziała, że jak długo serce jej będzie bić, tak długo będzie modlić się o swego syna. Odwróciłem się, nie mogłem tego znieść. Ale to kielkowało w mojej myśli. Jakiś czas potem postanowiłem wyrzucić zбір z domu. Musiałem wziąć sprawę w swoje ręce. Wyprodukowałem własną bombę, którą podłożyłem w czasie Wieczery Pańskiej. W niedzielę rano zбір się zgromadził, było kazanie potem Wieczera Pańska. Ja byłem na zewnątrz, obserwowałem, co się będzie działo, bo w piwnicy tykała moja bomba. W środku byli moi rodzice, moi bracia, moja rodzina, ja byłem na zewnątrz i czekałem. Bomba wybuchła, dzięki Bogu, że nikogo nie zabiła. Szyby zostały powybijane, drzwi pootwierane. Ale wszystko, co osiągnąłem przez tę bombę, to było to, że wierzący ludzie zaczęli się naprawdę o mnie modlić. I to było do niepokonania. Potem jeden z nich, były nauczyciel szkółki niedzielnej, dał mi zaproszenie na obóz chrześcijański. Nie wiem, dlaczego to zaproszenie wtedy przyjąłem. Po trzech miesiącach byłem

na obozie. Na tym obozie Bóg przemówił do mnie. Pod wpływem Słowa Bożego przeżyłem nawrócenie. Bóg odpuścił moje grzechy. Tego samego wieczoru napisałem list do rodziców: Chciałem was poinformować, że już nigdy do domu nie wrócę. Macie nowego syna.

Jeszcze tego samego roku ten sam zбір, ci sami bracia zaprosili mnie do pracy wśród dzieci. To było 49 lat temu. Do dziś to robię.

Dziękujemy za to świadectwo. Co chciałby brat na koniec przekazać naszym czytelnikom?

Obserwując rozwój chrześcijaństwa na świecie, bywając na różnych kontynentach widzę, że istnieje pewne wspólne zagrożenie. Zaczyna się wprowadzać metodologię, która według jej autorów ma zapewnić rozwój chrześcijaństwa: wprowadźmy trochę rozrywki, zmniejszmy ilość Słowa Bożego, nie bądźmy tacy ostrzy, jeżeli chodzi o nauczanie prawd biblijnych itd., bo wtedy przestraszymy dzieci, ważniejsze jest nawiązywanie więzi, kontaktów, zabawa, rozrywka, a później dzieci się jakoś otworzą. Można to nazwać: najpierw ogarnij a później zwiastuj.

Ja myślę, że to musi iść równocześnie. Pan Jezus Chrystus miłował i ogarnął ludzi, ale też powiedział: Idź i nie grzesz odtąd. Jan Chrzyciel, największy kaznodzieja, był podobny. On głosił prawdę, widział Jezusa nadchodzącego, to powiedział: Oto Baranek Boży – to jest doktryna. Ale kiedy zobaczył Heroda, który żył niepoprawnie, to miał odwagę powiedzieć, że nie wolno mu mieć żony brata swego. I myślę, że my chrześcijanie musimy ogarnąć ludzi ewangelia. Ewangelia przedstawia nam w zasadzie 2 sprawy. Pierwsza to jest zła nowina, i to Luter nazwał zakonem.

Człowiek najpierw musi usłyszeć zakon, musi usłyszeć, że jest winien, bo nigdy nie przyjdzie do upamiętania, do pokuty, dopóki nie wie, że jest mu źle i co mu zagraża. Ap. Paweł naucza, jeżeli zakon nie przekona nas o grzechu, to nie będziemy szukać ewangelii. Može być tak, že my przez przygarnianie ludzi stajemy się lepsi niż Bóg. I ci ludzie przygarnięci mogą mieć problem: Co ja więcej potřebujuj? Przygarnęli mnie, bawię się z nimi, wszystko robí z nimi, jestešmy tacy sami, linia pomiędzy wiarą a niewiarą się zatarała, wszyscy jestešmy jedno. W tym kierunku nie powinnišmy íšć. Oczywiście trzeba wykorzystywać przyjaźnie, szukać pomostów, ale naše poselstvo musí být wyraźne a ewangelia, to nie zabawa. Bóg nie powołał nas do przygotowywania zabawy dla lidí, ale po to, žeby oni zderzyli się z totalnym zepsuciem natury ludzkiej i žeby skorzystali z ewangelii, czyli oferty zbawienia przygotowanej w Jezusie Chrystusie.

Děkujeme za rozmówu i žyczmy Božego błogotawiešnswa w službie.

Wywiad przeprowadził Jan Ruckí

Projekt Srdce pro Afriku podpoří sirotky na novém místě

Ve dnech 18.-23. března t. r. nás navštívil ředitel misijní organizace Střediska naděje pro děti v Africe, bratr Glenn Mork. Tato organizace působí mezi sirotky a vdovami, které jsou následkem občanské války v Demokratické republice Kongo. V současné době je do projektu adopce zapojeno

700 dětí v městě Bunia, které se nachází na severovýchodu této země. Děti jsou adoptovány v hostitelských rodínách, mají zajišćeno bezplatné vzdělání a zdravotní péči. Součástí projektu je i farma, která je nejen zdrojem obživy, ale také přináší zisk, umožňující postupně dosažení soběstačnosti celého střediska.

Farma byla v posledních letech vybavena technikou, která podstatným způsobem zvýšila výnosy, a tak měsíční podpora, kterou středisko dostává, může být postupně snižována.

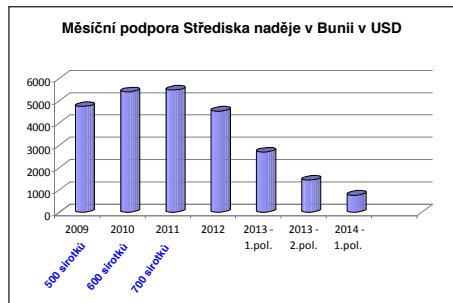
V roce 2011, kdy do adoptivního pro-



Sklizeň kukuřice v Bunii

cesu bylo zapojeno 700 dětí, měsíční podpora se pohybovala ve výši přes 5000 USD. V první polovině 2014 je to již asi 700 USD měsíčně a ve druhé polovině t. r. se očekává, že středisko již bude soběstačné (viz graf).

V této souvislosti se vedení misijní or-



ganizace rozhodlo vybudovat další Středisko naděje v nové lokalitě jménem Mwanga, která se nachází asi 20 km severně od Bunie. V tomto místě má po etapách vzniknout klinika (ošetřovna), škola, hřiště pro děti a zahrádky. Za tímto účelem byl podepsán kontrakt o zapůjčení 6 hektarů půdy mezi starostou této obce a ředitelem misijní organizace.



Glenn Mork a starosta obce

Odhaduje se, že do projektu bude zapojeno asi 300 dětí, které budou přijaty do asi 120 adoptivních rodin. V současné době probíhá přesná identifikace a ověřování osob, které budou do projektu začleněny. Vdovám, které přijmou do svých rodin sirotky, je nabídnuta pomoc v podobě tzv. mikropůjček. Tyto slouží k zahájení drobné podnikatelské činnosti. Ženy si mohou za půjčené peníze nakoupit potraviny či jiné potřeby pro domácnost, které pak prodávají na místních tržištích se ziskem. Zapůjčené peníze pak vracejí v pravidelných splátkách v měsíčních intervalech. Celý systém je pečlivě monitorován správkyňi práce mezi ženami, která vede o celém procesu záznam v účetnictví.

Ve výboru projektu Srdce pro Afriku

jsme se rozhodli, že podpoříme rozjezd nového Střediska naděje v Mwanga. Částku 2500 USD chceme věnovat na výstavbu ošetřovny, jejíž celkové náklady jsou 10 000 USD. Kromě toho chceme věnovat 2000 USD 20 vdovám pro rozvoj drobného podnikání v rámci systému mikropůjček.

Bratr Glenn nás informoval, že na novém místě se budou snažit zavést více adresný způsob podpory pro jednotlivé osoby. O dalším vývoji Vás budeme průběžně informovat.

Štěpán a Lydie Rucki

Konference pro muže

V sobotu 1.2.2014 se v třineckém kině Kosmos uskutečnil již devátý ročník Konference pro muže. Letošní konference se zúčastnilo zhruba 300 mužů, což je nejméně za posledních šest let. Alespoň stále stoupá podíl hostů ze Slovenska. Tento rok jich přijelo asi 50. Přestože si program konference po obsahové stránce stále udržuje vysoký standard (a podle mého názoru má kvalita spíše stoupající tendenci), zdá se, že stále více slezských mužů má v sobotu jiné priority. Svým přístupem nás bratři ze Slovenska velice zahanbují. Pozitivní však je, že na konferenci byly téměř rovnoměrně zastoupeny všechny věkové skupiny, kdy střední věk účastníka konference se pohyboval zhruba okolo 42 let. Nepatrně menší skupinu tvořili účastníci do 40 let, trochu více pak bylo účastníků nad 40 let. Nejmladšímu účastníkovi bylo 15 let a nejstaršímu 79 let.

Tématem letošní konference bylo heslo „Dej tomu hloubku“ a jednotliví řečníci se zamýšleli nad hloubkou ve vztahu s Bohem (Zbyšek Šikula), hloubkou ve vztahu s ženou (Bohdan Taska), hloubkou v životě církve a hloubkou ve vztahu ke společnosti (Slavomír Slávik). Po každé přednášce následovala „aplikační“ část, kdy jsme mohli několik minut přemýšlet nad tím, co jsme právě slyšeli. Měli jsme si pak poznamenat konkrétní věci, které máme ve svém životě změnit, jaké konkrétní kroky učinit, aby naše vztahy měly tu pravou hloubku.

Jako stručnou připomínku pro ty, kteří se konference zúčastnili, a ochutnávku pro ostatní, si dovolím uvést několik myšlenek a postřehů z přednášek jednotlivých řečníků.

Zbyšek Šikula v přednášce o hloubce ve vztahu s Bohem poukázal na skutečnost, že je to primárně Bůh, kdo chce mít s námi hluboký vztah. Na pozadí příběhů Izraelského národa zapsaných v knize Jozue 3. – 5. kapitola pak zmínil pět způsobů, jak Bůh s námi buduje hluboký vztah: 1) učí nás jej následovat, 2) předchází nás a je s námi, 3) připomíná nám, co v našem životě vykonal, 4) testuje naši víru, 5) chce s námi trávit čas. Chceme i my trávit svůj čas s ním? Bez toho není možné budovat hluboký vztah s Bohem.

Bohdan Taska se pak zabýval hloubkou ve vztahu s ženou. Připomněl, že Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, požehnal jim a pak jim dal příkaz naplnit zemi (1. Mojžíšova 1, 27 – 28). Nejprve tedy Bůh ustanovil určitý pevný svazek (závazek) a teprve v něm měl mít místo sex. Amnón (2. Samuelova 13) tento Boží

řád nerespektoval, chtěl sex bez předchozího závazku. Jeho neochota čekat pak měla fatální důsledky pro něj i celou jeho rodinu. Vztah muže a ženy přirovnal k maratónskému běhu. Pokud chceme úspěšně doběhnout do cíle, musíme si dobře rozvrhnout síly. Ti, kteří tento běh začnou jako sprint, většinou nedosáhnou cíle.

Slavomír Slávik v obou svých přednáškách (hloubka v životě církve a hloubka ve vztahu ke společnosti) opakovaně zdůrazňoval důležitost našeho osobního a hlubokého vztahu s Pánem Ježíšem. Jen pokud jsme naplněni Kristem a je to na nás vidět, může být náš život dobrým svědectvím tomuto světu. Jít do hloubky znamená jít ke Kristu; čím jsme Kristu podobnější, tím máme lidem a světu více co říci. Přirovnal Pána Ježíše k pevné betonové zdi, o kterou se můžeme a máme opřít. Pokud se místo toho opíráme o sebe, pak to vede k pýše (když se nám daří dobře), nebo naopak k frustraci (když se nám nevede podle našich představ). Poukázal na tři oblasti, v nichž by se církev měla radikálně odlišovat od světa, a to 1) v pohledu na sex, 2) v pohledu na peníze a 3) v používání moci.

Bližší informace, fotografie, videa, audio záznamy nebo prezentace jednotlivých přednášejících nejen z letošní Konference pro muže naleznete na webových stránkách kpm.sceav.cz.

Martin Tomala

„Twoim każde me tchnienie...“

Ke 120. výročí narození
Karola Hławiczky

Dne 14. února 2014 uplynulo 120 let od chvíle, kdy se v Ustroni narodil Karol Hławiczka, všestranně nadaný hudebník, pedagog, folklorista, muzikolog, klavírista a skladatel, jenž byl také činný v probuzeneckém hnutí uvnitř evangelické církve na Těšínsku, jak v jeho české, tak i v polské části.

Narodil se do rodiny varhaníka a folkloristy Andrzeje Hławiczky (1866-1914). Jeho otec patřil k zakladatelům Křesťanského společenství (Społeczności Chrześcijańskiej).

Po maturitě na polském gymnáziu v Těšíně začal Karol studovat práva na vídeňské univerzitě, která později přerušil a začal se věnovat hudbě, v čemž ho ovlivnil především jeho otec. Kompozici a hru na klavír studoval ve Varšavě, Vídni, Paříži, Londýně a Římě.

Po studiích začal působit jako učitel hry na klavír, varhany a housle. Do roku 1939 učil v Mysłowicích; během války

pobýval ve Varšavě. V letech 1948-1950 byl soukromým učitelem hudby v Českém Těšíně, v letech 1958-1964 vyučoval na státní hudební škole v Polském Těšíně. Od roku 1973 přednášel na těšínské pobožce Slezské univerzity v Polském Těšíně.

Karol Hławiczka je autorem několika skladeb pro housle, klavír, varhany i orchestr. V roce 1938 vydal své *Tańce polskie na fortepian* (Polské tance na klavír). Mezi jeho nejznámější díla patří *Koncert d-moll op. 19 na fortepian i orkiestrę* z roku 1935. Kromě toho se věnoval koncertní pianistické činnosti. Skládal také duchovní písně - k nejznámějším z nich patří písně *Królu mój*, *Królu chwały* či *Głos Pański dzisiaj brzmi*.

Byl také významným hudebním teoretikem, chopinovským badatelem a po svém otci i hudebním folkloristou, což ovlivnilo jeho skladby. Zajímal se o problematiku těšínského regionu - napsal např. studie o varhanních tabulaturách na Těšínsku či o lidových a církevních zpěvech v této oblasti.

Přednášel na mnoha muzikologických kongresech, publikoval řadu článků a studií v odborných hudebních



Karol Hławiczka u klavíru

časopisech nejen u nás, ale např. i v Německu, Rakousku či Švédsku. Napsal 12 učebnic hudební výchovy pro základní i střední školy. Získal řadu uznání nejen u nás, ale i v Polsku.

Karol Hławiczka zemřel 22. července 1976 v polském Cieszynie.

U příležitosti výročí jeho narození publikujeme krátkou vzpomínku em. biskupa Stanislava Piętaka, jež redakci rovněž poskytnul strojepis dosud nepublikovaného článku pastora Vladislava Santaria o působení profesora Hławiczky v české části Těšínska po 2. světové válce.

Działalność prof. Karola Hławiczki na Zaolziu 1946-1958

Zaraz po przybyciu na Śląsk wciągnęliśmy Profesora do aktywnej współpracy misyjnej na Zaolziu. W ciągu całego okresu wypowiedział setki przemówień ewangelizacyjnych, biblijnych, szkoleniowych na różnych miejscach. Początkiem roku 1948 rozpoczęliśmy działalność misyjną w Ligotce Kam. Odbywały się uroczystości w kościele i na Goduli przy udziale tysięcznych tłumów i tam przemawiał Profesor i prowadził orkiestrę i połączone chóry – 1948-49-50.

W tym samym czasie odbywały się zjazdy misyjne w Gottwaldowie-Zlinie z całej Czechosłowacji. Nasz zaolziański wkład był proporcjonalnie największy, bośmy dysponowali połączoną orkiestrą dętą i potężnym chórem. Tymi zespołami podczas centralnych występów kierował Profesor. Z innych części Republiki nie było wcale wówczas orkiestr a tylko słabe zespoły chórowe. Praca misyjna na Zaolziu stała się wtedy głośna poza naszym zakątkiem i tak samo każdy z uczestników znał Profesora. Mamy wspaniałe zdjęcie

z Profesorem jako dyrygentem. Oprócz tego naturalnie Profesor również przemawiał w ramach zjazdów misyjnych w Gottwaldowie-Zlinie. Przygotował na te zjazdy pieśni, na prz. ułożył specjalną pieśń *Głos Jezusa słyhać* i potężny występ chórowo-muzyczny pozostawiał na zawsze głębokie wrażenie.

- Profesor na moją prośbę i przy naszej współpracy wydał pierwszy wówczas chórowy śpiewnik *Cytra*, potem *Stokrótki* dla dzieci i jeszcze czeski śpiewnik, w którym są również pieśni słowackie *Cithara*. To było zrobione w Ligotce Kam. Te śpiewniki są jeszcze obecnie używane.

Na specjalną uwagę zasługuje śpiewnik, który miał nazywać się *Hozanna*. Była to bardzo poważna robota, którą na naszą prośbę wykonał Profesor, trwało to najmniej dwa lata. Z jednego egzemplarza skorzystali Stanowczy



Chrześcijanie, obecnie Církev bratrská, i wydali w zmienionej formie śpiewnik jako *Śpiewnik Pielgrzyma*. To była eku-
meniczna praca, o czym świadczy fakt,
że my mamy dwa egzemplarze, Profe-
sor miał jeden, jako autor a Stanowczy
mieli również jeden. W śpiewniku było
1.000 pieśni i Profesor musiał każdą
pieśń na nowo tłumaczyć czy przerobić
i konsultować z różnymi znawcami. Ma-
teriał, który mamy do dyspozycji jest
ogromny, chodzi bowiem nie tylko
o sam tekst pieśni, lecz również ko-
mentarze Profesora i innych, do których
się zwrócił. Ta sprawa jeszcze będzie
w przyszłości omawiana.

Wspomniane powyżej *Stokrótki*,
śpiewnik dla dzieci, powstał również
w Ligotce a później w trochę zmienionej
postaci wydał go Zjednoczony Kościół
Ewangeliczny.

- Profesor opracował na naszą prośbę
krótki życiorys Karola H. Spurgeon,
który został wydany drukiem w 5.000
nakładzie. Dalej opracował na naszą
prośbę świadectwa śląskich wierzących
pod nazwą *Spod strzechy śląskiej*, rów-
nież w 5 tysiącach drukiem. Profesor
przetłumaczył książeczkę *Jak budzić do
życia*. Chodzi o pomoc dla pracowników
wśród dzieci. Broszurka wyszła również
w 5.000 nakładzie w drukarni frysztac-
kiej. Oprócz tego kilka traktatów, na prz.
Szósty zmysł itp. w wielotysięcznym na-
kładzie drukiem. To wszystko czeka na
dokładne opracowanie.

- Profesor opracował kilkanaście kur-
sów biblijnych, które zostały wykorzysta-
ne w pracy misyjnej. Te opracowania
nie wyszły drukiem, lecz w więcej ko-
piach znajdują się jeszcze dzisiaj w po-
siadaniu tak zw. pracowników laickich.
Te ćwiczenia kursowe sam Profesor...

- Profesor miał nadzwyczajny dar
ewangelizacji i szkolenia biblijnego. Dla

tego zapraszano Go wszędzie - Li-
gotka, Trzanowice, Oldrzychowice, Sto-
nawa, Guty, Ostrawa, Bogumin,
Śmiłowice, Trzycież, Bystrzyca, Cz. Cie-
szyn, Gródek, Sucha, Żuków, Końska,
Koszaryska, Milików, Nydek, Wędrynia,
Rzeka, Wielopole, Grodziszcz i inne
miejsca. Mamy materiał dokumenta-
cyjny, który musi być w przyszłości wy-
korzystany.

- Profesor jako znawca prowadził sze-
roką działalność muzyczną i chórową.
Szkolił nowych dyrygentów misyjnych
i prowadził specjalne próby dla pokaza-
nia w praktyce sposobu śpiewu czy gry.
Nie chodziło wyłącznie o orkiestry dęte,
lecz również o zespoły mandolinowe
i inne. Tak samo był wybitnym instruk-
torem dla chórów mieszanych, mę-
skich, żeńskich oraz małych grup.

Po przeprowadzeniu Profesora do Cie-
szyna korzystały dalej zespoły z facho-
wych usług aż do końca Jego
błogosławionego życia.

Władysław Santarius

Osobiste wspomnienia na brata Profesora

Profesor Karol Hławiczka w czasie
jego zamieszkania w Gnojniku uczył za-
interesowaną młodzież muzyki na róż-
nych miejscach, między innymi także
w Śmiłowicach u Ondraczków. Przypo-
minam sobie, że moje lekcje gry na
mandolinę i później na skrzypce po-
przedzały lekcje śpiewu, które pobierała
siostra Marta Chlebek (obecnie Siko-
rowa).

Profesor był bardzo wymagający, lecz
także miły. Jego zainteresowanie ży-
ciem ucznia i ojcowskie objęcie były
bardzo serdeczne. Tak mię, małego

chłopca, objął na uroczystości odslonění pomniku Jerzego Trzanowskiego w Trzanowicach w towarzystwie jeho zacnych przyjaciół. Posiadał také wrodzony dowcip. Pewnego razu chciał zaciosać kolek i szukał noža, lecz nie znalazł žádnego w poblízu. Wtem zaskoczył mié pytaniem: *Jaki ty jesteš chłopak, kiedy nie masz w kieszeni scyzoryka? Porządny chłopak zawsze nosí z sobą scyzoryk, sznurek i proce, ale nie po to, aby celował do ptaszków czy innych stworzeń.*

Poza muzyką potrafil u swoich uczni budzić szersze zainteresowania o wiedzé i twórczość. Lecz jeho wiedz a sztuka nie przeszkadzały mu v modlitwach i współpracy misyjnej z najprostszymi braćmi i siostrami. Na zebraniích braterskich klękał do modlitwy razem z hutníkami, traktorzystami czy górníkami. Nadzwyczajná uwaę pošvięcał modlitwie i prowadzení innych do Pana Jezusa. Jeho miłość do Zbawiciela byla autentyczna i przekonyvující.

Stanisław Pięta

Modlitební konference

„Wczesnym rankiem, przed świtem, wstał, wyszedł i udał się na puste miejsce, i tam się modlił.“ (Mk 1,35)

Jedenáctého ledna tohoto roku se ve sborovém centru Hutník v Třinci uskutečnila modlitební konference. Téma setkání znělo „Pod pódiem“. Možná se ptáte proč zrovna toto téma. Modlitba je mnohdy setkání s Bohem, o kterém, kromě tebe a Boha, nikdo neví. Často je to rozhovor v skrytu. Setkání, kdy vy-

líváme před Bohem své srdce a bojujeme za změnu v našem životě i životech lidí kolem nás. Nikdo nám však netleská. Po skončení neslyšíme ovace, nikdo nás nepoplácá po rameni a mnohdy není nikdo, kdo by poděkoval. Modlitba je převážně službou „pod pódiem“. Aby se na pomyslné scéně našeho života, sborů, národa či nejzazších končin země mohl odehrávat příběh, po kterém tak toužíme a očekáváme, musíme v skrytu, tam kde nás vidí jen Otec, v pokoře a s upřímností očekávat na Boha. V životech každého z nás je místo, které může naplnit pouze intimní společenství s naším Otcem. Čímkoli jiným bychom se snažili toto místo vyplnit, mineme cíl. Na konferenci sloužili slovem i osobním svědectvím bratr Milan Pecka, Pavel Kaczmarczyk a Daniel Chlebek. Chceme jim tímto poděkovat, že na setkání sdíleli to, co je Bůh na jejich cestě životem vyučoval, co od Pána přijali. K uctívání nás vedla chválící skupina ze sboru v Oldřichovicích. Modlitební konference je setkání všech generací, které si klade za cíl povzbudit každého jednotlivce k hlubšímu vztahu s Pánem Ježíšem. Chce napomenout i povzbudit k oddanosti i vytrvalosti v modlitbách i pústu. Každý z nás je slabý, bez Boží pomoci nedokážeme nic. Tím více si ceníme společenství církve, kde se můžeme navzájem posilovat a povzbuzovat k modlitbám za sebe navzájem a také za změnu v našem národě i v zemích, kde nikdy nevkročila naše noha. Přimlouváme se za lidi, které jsme nikdy neviděli, a přesto nás Duch Boží vede, abychom bojovali za záchranu jejich životů. V očích světa je to nesmírná ztráta času, avšak Boží bojovník ví, že dějiny se mění tehdy, když na kolenou v modlitbě očekává na Boha.

„A můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.“ (2 Pa 7,14)

Natalie Fójciková

Aktuality ze světa

ČR. Dne 21. listopadu 2013 byla uzavřena dohoda o duchovní službě mezi Vězeňskou službou České republiky, Českou biskupskou konferencí a Eumenickou radou církví v ČR. Jde v pořadí již o čtvrtou dohodu o duchovní službě v českém vězeňství (po dohodách z let 1994, 1999 a 2008).

USA. Dne 11. ledna se v Atlantě konala apologetická konference Ravi Zacharias International Ministries věnovaná křesťanství a islámu. Mezi řečníky byli např. Stuart McAllister, emeritní tajemník Evropské Evangelikální aliance, či Nabeel Qureshi, obrácený muslim a řečník RZIM.

USA. New York Times si v jednom z lednových článků povšimly vzrůstající popularity Kalvínovy teologie mezi americkými evangelikály.

ČR. Pravoslavná církev v českých zemích a na Slovensku se počátkem roku snažila vyřešit obtížnou situaci, do které se dostala po loňské vynucené rezignaci metropolitů Kryštofa (Radima Pulce, *1953). Do uvolněného úřadu metropolitů českých zemí a Slovenska byl zvolen prešovský arcibiskup Rastislav (Ondrej Gont, *1978) a do úřadu pražského arcibiskupa vladyka Jáchym (Roman Holý, *1973). Ve vedení pravoslavné církve tak došlo ke generační výměně. Část pravoslavných soustředěná

kolem olomoucko-brněnského arcibiskupa Simeona (Radivoje Jakovleviče, *1926) však nově zvolené vedení neuznává. Zatímco nové vedení má podporu moskevského patriarchátu, arcibiskupa Simeona se zastává patriarcha v Istanbulu. Problémy česko-slovenské církve tak vytvářejí napětí i v celosvětovém pravoslaví.

Rusko. Pravoslavnou církví otrásl sexuální skandál, který také odhalil existenci „homosexuální lobby“ mezi vysoce postavenými duchovními. Prokuratura Tatarstánu stíhá prorektora kazaňského pravoslavného semináře Kirilla pro sexuální násilí. Do znásilňování seminaristů bylo ale podle zpráv místních médií zapleteno prakticky celé vedení školy.

Ukrajina. Během protestů na kyjevském Majdanu luterská farnost, jejíž kostel stojí vedle prezidentského paláce, proměnila tento kostel na lazaret, kde byli léčeni ti, kdo utrpěli zranění při srážkách demonstrantů a pořádkových sil. Katolický arcibiskup Ševčuk pro Radio Vaticana napsal: „Vzpomínám si, že v oněch skutečně chladných dnech, kdy teploměr ukazoval dvacet stupňů pod nulou, jsme zraněné odnášeli do jednoho luteránského kostela. Stojí hned vedle prezidentského paláce. Šel jsem tam nemocné navštívit a místní pastor mi říká: Blaženosti, neděkujte mi za to, co děláme. Pro nás protestanty je trpící Kristus tam, na náměstí, jenom plníme svou křesťanskou povinnost.“

Polsko. Dne 30. ledna 2014 zemřel ve věku 59 let biskup katovické diecéze Tadeusz Szurman. Biskupský úřad zastával od roku 2002. V minulosti byl rovněž celopolským duchovním pro mládež a předsedou synodu.

Ukrajina. Po svržení prezidenta Janukovyče byl prozatímním prezidentem

zvolen ekonom a spisovatel Oleksandr Turčynov (*1964). Je aktivním baptistou, který příležitostně slouží ve svém sboru jako laický kazatel. (Na Ukrajině se k protestantským církvím hlásí pouhé 1% obyvatel.)

USA. Christianity Today v únoru zveřejnil výsledky výzkumu, podle něž z asi 12 miliónů vědeckých pracovníků v USA, se 17% hlásí k evangelikálním církvím, zatímco bez víry jich je 24%.

Severní Korea. Severokorejský režim dne 3. 3. 2014 propustil na svobodu a vyhostil australského misionáře Johna Shorta, který byl v únoru zadržen za šíření křesťanství v této komunistické zemi. Zločin misionáře spočíval v tom, že v Pchjongjangu rozdával biblické texty v den výročí narození zesnulého vůdce KLDK Kim Čong-ila. V KLDK zůstává misionář Kenneth Bae z USA, jenž si odpykává trest 15 let nucených prací.

ČR. Čtvrté zasedání 33. synodu Česko-bratrské církve evangelické je naplánováno na 29. května až 1. června 2014; konat by se mělo na Vsetíně. Bude to historicky první jednání synodu ČCE mimo Prahu.

Daniel Spratek

Literární hlídka

První číslo loňského ročníku polského historického časopisu *Śląski kwartalnik historyczny Sobótka* přineslo několik článků věnovaných dějinám Těšínska. Pro dějiny protestantismu na Těšínsku mají význam zejména články Marcina Gabryše „*Pierwsi donatorzy luteránskiej biblioteki kościelnej. Przyczynek do dziejów Biblioteki i Archiwum im. Bogumiła Rudolfa Tschammera w Cies-*

zynie.“ a Izabely Ławrusiewicz „*Wybory pastorów ewangelickich w drugiej połowie XIX w. w świetle polskiej prasy Śląska Cieszyńskiego*“.

Dějinnám a architektuře kostelů milosti (v jejich rámci Ježíšovu kostelu v Těšíně) a tolerančních kostelů je věnován druhý díl studie Blanky Altové a Zdeňka Nešpora „Architektura omezení. Středoevropské kostely v éře protireformace v komparativní perspektivě.“, která vyšla v časopise *Lidé města – Urban People*, 2013, č. 3.

V prosinci vyšla básnická sbírka Tomasze Żółtka s názvem *Samotny wilk*. Obsahuje 83 básní, z toho 62 zcela nových.

Nakladatelství Didasko vydalo komentář k celému Novému zákonu od významného amerického konzervativního teologa Johna MacArthura. Autor v něm verš po verši vysvětluje obsah, kontext a kulturní pozadí daného textu. Komentář také obsahuje stručný úvod ke každé biblické knize, dále pak rozličné mapky, tabulky a přehledy. Tato kniha je tedy vhodná jak pro osobní studium Bible, tak i pro přípravu kázání nebo vedení různých studijních skupin.

V únoru 2014 vydalo nakladatelství Biblion knihu Timothyho a Kathy Kellerových *Smysl manželství* s podtitulem „Tajemství závazného vztahu ve světě bez závazků“.

Za bratrem Karlem Kaczmarczykem

Dne 4. března 2014 si Pán Bůh odvolal na věčnost bratra Karla Kaczmarczyka. Bratr Karlik, jak jsme mu říkali, byl dlouholetým pracovníkem



s mládeží a dětmi, hrál v dechových orchestrech, sloužil biblickými výklady na biblických hodinách, byl činný v presbyterstvu třanovického sboru i v radě tamního Křesťanského společenství. Kromě Třanovic se výrazně zapsal i do dějin sborové práce v Komorní Lhotce. Karel Kaczmarczyk byl velice srdečným člověkem, který měl slovo povzbuzení pro každého – od batolete až po starce. Není proto divu, že během pohřebních bohoslužeb nemohl třanovický kostel pojmout množství lidí, kteří přišli Pánu Bohu poděkovat za jeho život a službu. Smuteční hosté při rozloučení vyslechli mimo jiné i krátké svědectví jeho syna Pavla Kaczmarczyka, které s laskavým svolením přetiskujeme níže.

Redakce

Osobnost mého otce zanechala v mém životě nesmazatelnou stopu

Vnímal jsem pro mě dvě inspirující roviny jeho života: Vnímal jsem, že inten-

zivně žije s Pánem Bohem, čte o NĚm, uvažuje o NĚm, modlí se. Tento vztah byl opravdový a intenzivní. Velmi často říkal: „Přečtu Vám něco, co mně oslovilo.“ Tato duchovní rovina se promítala do roviny jeho života. To, jak uvažoval, čemu věřil, se projevilo v tom, jak žil. Aktivní a optimistické myšlení podepřené duchovní zkušeností jej inspirovalo k mnoha aktivitám v rodině, ve sboru, v civilním zaměstnání i v naší obci. Vedl nás k osobnímu vztahu k Pánu Ježíši Kristu. Učil nás ctít poznané Boží pravidla a principy. Vedl nás k praktickému životu a hlubšímu vnímání životních souvislostí. Vnímal jsem, že do všech vztahů v rodině, sboru, zaměstnání, sousedství dával velký kus svého srdce. Žil životem opravdového člověka.

Na závěr chci citovat Boží Slovo: *„Vzpomínejte na své vůdce, kteří k vám mluvili Slovo Boží, pečlivě pozorujte, jaký byl konec jejich života, a napodobujte jejich víru.“* (Židům 13,7)

Nikdy jsem si nemyslel, že toto Boží Slovo je tak aktuální a pravdivé. Způsob odchodu mého táty k Pánu Bohu, který jsem prožíval, byl jakýmsi „podtržením“ jeho života. S pokojem, jistotou, optimismem, odhodláním a při plném vědomí odešel z našeho středu k Pánu Ježíši Kristu, v Něhož složil celou svoji naději. Tato prožitá zkušenost je pro mne obrovským zdrojem pokoje, odhodlání, síly a příkladem k napodobení pro tento časný život.

Pavel Kaczmarczyk

Aktuality z KS

Termíny setkání Dvacítky (Rady KS). Termíny setkání v roce 2014 byly stanoveny takto: 28. března 2014,

25. dubna 2014, 23. května 2014, 27. června 2014, 26. září 2014, 24. října 2014 a 28. listopadu 2014.

Setkání bratří. Témata vyučování na setkání bratří (rad místních společenství) byla stanovena takto: Odvaha ke zvěstování evangelia (březen, MS Těrlícko), Jak v dnešním světě nést evangelium slovem i činem (duben, MS Komorní Lhotka), Křesťanské společenství – včera, dnes – kdo jsme, co chceme a náš úkol dnes (květen, MS Třanovice), Jak řešit problémy ve společenství (jak zapojit mladé do práce ve společenství, jak střední generaci, jak řešit úbytek lidí na biblických hodinách) (červen, MS Třinec), Jaké formy uplatnit (i oprášit), aby práce KS byla přitažlivá? Jednota a spolupráce všech generací včetně kvality vztahů (září, MS Albrechtice), Křesťan a národnost. Jak řešit generační problémy – praktické rady (říjen MS Bystřice), Pravé křesťanství, každodenní křesťanství. Osobní vztah s Bohem – můj; zachovat se čistý pro Pána, duchovní boj za jiné (listopad, MS Český Těšín).

Večeře Páně. Školení bratří, kteří by měli být nově pověřeni ke službě vysluhování Večeře Páně, se uskuteční v sobotu 12. dubna 2014 od 17.00 hod. na Hutníku.

Celomisijní konference delegátů. Vrcholný orgán KS se sejde 26. dubna 2014 na Karmelu ve Smilovicích. Hostem setkání bude Jozef Kováč ze Slovenska, emeritní ředitel Dětské misie a bývalý profesionální běžec. Bude hovořit na téma: „Žít posvěceným životem je pro omilostněného hříšníka výsadou.“ V programu bude mj. schvalování nových Stanov KS zpracovaných v návaznosti na nový občanský zákoník.

Rada KS. Rada KS na lednovém zasedání mj. vzala na vědomí, že v září se

připravuje Pochod pro život v Praze; padly návrhy na možné formy podpory z naší strany (např. účast dechovek), rozhodnutí bude přijato později. Taktéž v diskusi zazněla potřeba pamatovat i na pastorační programy pro osoby bojující s homosexuální orientací a bylo hovořeno o možnosti využití materiálů z evangelické církve v Polsku. Na Radě KS byl přijat záměr, abychom se vždy v jednom měsíci modlili na biblických hodinách za potřeby jednoho místního společenství (v únoru za Albrechtice, v březnu za Bystřici atd.).

Centrální velikonoční mládežnické bohoslužby se uskuteční v Neděli velikonoční od 16.00 hod. v Českém Těšíně; program zajišťují mládežníci z Nebor.

Dary na jednotlivé činnosti KS. Dárci, kteří přispívají na činnosti Křesťanského společenství tak mohou činit i formou bezhotovostních plateb na účet 260182314/0300 s přiřazenými variabilními symboly:

684011 – Středisko Karmel – investice

684021 – Chata Lípa – investice

6845440 – Srdce pro Afriku

684061 – Šance podaná ruka

684031 – XcamP

684041 – Odbor mládeže – centrální akce a školení mládeže a dorostu

684081 – Biblické školení pracovníků

684091 – Vydavatelská činnost

(Číslo účtu a variabilní symboly jsou uvedeny i na internetových stránkách KS v záložce „Kontakty“.)

Jubileum pastora Santaria. Výbor Biblické školy pracovníků představil záměr připomenout v rámci BŠP 100. výročí narození pastora Vladislava Santaria, a to na speciálním setkání BŠP, jehož termín byl předběžně stanoven na 28. 3. 2015.

KONFERENCE PRO MUŽE 2014, TŘINEC



Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství–Společnosti Chrzešcijaňskej při SCEAV.
Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí.
Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek,
Daniel Spratek, Zbyšek Kaleta, Lukáš Borski, Martin Tomala.
Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí,CSc.,
Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011,
email: stepan.rucki@seznam.cz.
viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>